

минаването презъ голѣма часть отъ годината доста трудно. Този клонъ е най-интересенъ, както по разположение, така и по разнообразнитѣ украшения, които ще срещнемъ изъ него. Достига дължина 370 метра.

Въ началото си водниятъ клонъ, на една дължина отъ 120 метра, се разширява въ голѣма зала. Въ дѣното на тази красива зала се намира една група отъ езерца, наредени едно надъ друго стълбовидно, но така, че водата отъ най-горното езерце се прелива въ следващото, и така скача отъ езерце въ езерце. Последното, най-долно езерце, е доста високо и затова прѣска вода като малкък водопадъ. Така наредени тѣзи езерца, тѣ придаватъ странна хубость на този кжтъ — като че ли се намираме предъ редица малки водопади, шумътъ и блѣсъкътъ на които не може да се опише.

Не забравили още шумътъ на тия водопади, ние навлизаме въ най-голѣмата зала на тази пещера съ грамадни сводове, високи надъ 15 метра. Върѣдъ простора на тази зала се издигатъ отдѣлни скални маси, представящи едва ли не приказни планини. Вглеждайки се въ тѣхнитѣ очертания, предъ насъ сякашъ израстватъ фигуритѣ на разни дървета, островърхитѣ куполи на изоставени селища, и много други фантастични образи, които свѣтлината на лампитѣ и бѣгащата подире ѝ тъмнина могатъ да създадатъ. Единъ глухъ и много особенъ шумъ, едно потрепване въ тишината, едно разлюляване на въздуха и удари на крила издаватъ присѣтствието на много прилепи. Тѣ сж намѣрили най-спокойното мѣсто въ пещерата, за да прекаратъ въ спокойствие и тъмнина своя животъ.

Още не изминали 20 метра, ние напускаме царството на прилепитѣ, и предъ насъ се откриватъ нови картини. Ето ни вече въ друга зала, по-малка, но нагиздена много по-богато съ нѣжни сталактити и грамадни сталагмити. Всичко тукъ е изваяно художествено отъ водата, която сълзи бисерно отъ таванитѣ и до-